

[Hartvig Frisch.]

litetsvilje er netop, at den er frivilligt udsprunget af selve den danske Befolknings Sindelag.

Jeg har hermed gennemgaaet de vigtigste Synspunkter, der har været fremme i den offentlige Debat.

Idet jeg til Slut anbefaler Traktaten til hurtig Behandling — den har jo i Forvejen været nøje overvejet i Det udenrigspolitiske Nævn —, skal jeg udtale, at Traktaten er et vigtigt Led saavel i dansk Neutralitetspolitik som i den Bestræbelse for godt Naboskab, der altid har været et Led i dansk Udenrigspolitik.

Krag: Jeg finder ikke nogen Anledning til at komme ind paa en nærmere Redegørelse for de Oplysninger, der er tilgaaet os i Det udenrigspolitiske Nævn angaaende de Forhandlinger, som det tyske Tilbud om en Ikke-Angrebspagt til de nordiske Stater har givet Anledning til, og heller ikke finder jeg Anledning til at beskæftige mig med de Presseudtalelser, som i de forskellige nordiske Lande i den Anledning er kommet frem, ligesom jeg heller ikke finder nogen som helst Berettigelse for mig til at udtale nogen som helst Kritik af den forskellige Opfattelse af Betimeligheden af at afslutte en saadan Traktat med Tyskland, som er kommet til Orde gennem de Svar, som de forskellige nordiske Stater har afgivet.

Jeg kan for min Del ganske slutte mig til de Ord, som den højtærede Udenrigsminister udtalte i sin Forelæggelsestale, nemlig at det er og maa blive Danmarks Formaal stedse at bevare og udvikle det tillidsfulde Forhold, det gode Forhold, hvori vi glædeligvis staar til alle Magtgrupper. Alle i det danske Folk deler Glæden over, at det trods Modsætninger mellem de store Magter dog hidtil er lykkedes at bevare og udvikle et godt og tillidsfuldt Forhold til alle Magter og Magtgrupper, og ogsaa ved Behandlingen af denne Sag er der Anledning til saa stærkt som muligt at understrege, at det er det danske Folks varme Ønske under alle Forhold, og det er det danske Folks ufravigelige Maal under alle Omstændigheder, at Arbejdet for at naa yderligere frem ad denne Linie maa lykkes i nøjeste Overensstemmelse med den Politik, der fra dansk Side gennem Menne-skealdrer er fulgt.

Naar nu Tyskland har ønsket yderligere at understrege det gode og fredelige Forhold, hvori vi glædeligvis staar til vor sydlige Nabo, ved at stille Forslag om, at der afsluttes en Ikke-Angrebstraktat mellem

Danmark og Tyskland, saa har det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, efter de Oplysninger, som er tilgaaet os under de Forhandlinger, der i Det udenrigspolitiske Nævn er ført om Sagen, ikke fundet skellig Grund til at fraraade at gaa ind i en Forhandling om den os forelagte Plan, som jo mundtlig var kommet til vor Kundskab, medens vi naturligvis — det er en selvsagt Ting — maatte forbeholde os vor endelige Stilling indtil det Tidspunkt, da den endelige Udformning af Traktaten kom til at foreligge og dennes Indhold blev os bekendt.

Men der er jo ikke nogen som helst Anledning til at skjule, at der under denne Sags Behandling de nordiske Lande imellem og i de sidste Dage ogsaa i vide Kredse i det danske Folk er kommet til Orde Mand og Mand imellem en ikke ringe Betænkelse, en Betænkelse, som først og fremmest er foranlediget af, at det ikke er lykkedes at naa til en fælles Stillingtagen i Norden over for det tyske Tilbud og dermed til et fælles Svar. Der er i Pressen og Mand og Mand imellem i denne Tid ved mange Lejligheder kommet en vis Frygt til Orde for, at det nordiske Samarbejde, som er af saa overordentlig stor Værdi for Freden i Norden og de nordiske Landes Neutralitet og for hele vor økonomiske og kulturelle Udvikling, skulde lide Skade ved den Uoverensstemmelse, som er kommet til Orde gennem de nordiske Svar. Jeg kan sige, at det har været mit Partis varmeste Ønske, at alle Kræfter blev sat ind paa at samle de nordiske Interesser i denne Sag i en fælles Opfattelse. Vi maa naturligvis dybt beklage, at dette ikke er sket, men vi maa med det samme erkende, at de enkelte Staters Stilling er Udtryk for den Pleje af egne Interesser, som man i denne Forbindelse har ment det nødvendigt at varetage. Saa meget mere Grund er der til at give Udtryk for Glæde over den fulde Forstaaelse i de nordiske Stater af, at selv om den endelige Stilling til Forslaget maatte blive forskellig, hvad Konklusionen angaar, saa er det dog i Præmisserne afgjort understreget, at de nordiske Stater i Fællesskab i Dag som i svundne Aar og i Fremtiden agter at staa fast paa en fælles ubrydelig Neutralitetslinie og paa Afvisning af enhver Form for Indblanding i andre Staters eventuelle Strid.

Jeg mener derfor — og jeg haaber, at det store Flertal her i Landet vil være enig med mig deri —, at ved det Skridt, der her foretages, sker der ikke noget Brud paa det fælles nordiske Samarbejde for Fred og Neutralitet i Norden. Jeg ønsker at sige dette, saa stærkt som jeg kan, selv om det